מוסדות המיישי״ר

סדר תיקון האלמנה

תיקון נשגב לנושא אלמנה להינצל מן הסכנה

מוסדות הרב בניהו שמואלי המיישי״ר בת ים – בנשיאות המקובל הצדיק רבי בניהו שמואלי שליט״א

מיוסד על דברי הזוהר הקדוש בפרשת משפטים, וסידרו המקובל האלהי רבי שלום מזרחי שרעבי (הרש״ש) זיע״א, בעקבות מעשה שהובא בספר חיים שאל להחיד״א.

מתי וכיצד אומרים

- תיקון זה נועד לאיש הנושא אלמנה, לשמירה ולהצלה מן הסכנה הנזכרת בדברי הזוהר הקדוש.
- יש לקבץ מניין של עשרה אנשים יראי שמים, ומן המובחר שיהיו תלמידי חכמים.
- האיש הנושא את האלמנה יעמוד יחד עם עשרת האנשים אצל האלמנה ויקרא את נוסח התיקון.
- לאחר קריאת הנוסח מפי האיש, יענו עשרת השומעים ויאמרו את נוסח המענה המסודר להם.

תיקון למי שנושא אלמנה להינצל מן הסכנה שהובא בזוהר הקדוש פרשת משפטים בסבא קדישא ״ונודע טעמו כי יתן את רוחו ורוחא קדמאה דשבק בה בעלה קמא מתגרין זה בזה וזמנין דנצח קמא״ ב״מ,

והנה הגם דבעינן ראינו ובאזנינו שמענו דרבים שתו והאריכו ימים ושנים ושומר פתאים ה׳, והן הן מפלאות תמים דעים. מכל מקום כבר ידוע מה שכתב הרב הגדול מוהרי״א ז״ל בספר הקדוש חיים שאל ח״ב סי׳ י״ט, המעשה נורא שאירע בזמנו ובזמן מורינו הרב החסיד ז״ל הנז׳ והרב הגדול מוהריט״א ז״ל וז״ל. בא לפנינו רב א׳ חסיד שנשא אלמנה מג׳ שנים שהיתה אלמנה מרב א׳ חסיד, ובתחילה נשאת עם בחור א׳ ומת במגפה ואח״ך נשאת לזקן א׳ ומת, ואחר כמה שנים נשאת לרב א׳ ואחריו נשאה הרב אשר בא לפנינו, ההוא אמר שחלם שבאו לו ג׳ בעלי אשתו הזקן לא היה אומר כלום והרב היה מוחל לו, אך הבחור התריס כנגדו ואמר שרוצה לדון עמו בדיני שמים ונתפעל מאד מחלום זה, ושאל שאל ממנו שנחרים להבחור הנז׳ שלא יתבענו לדין, ועניינו לו כי מי הוא זה אשר יחרים לשאול דין בשמים ופייסנוהו כי יראנו ליטפל בזה, ולא היו ימים מועטים ונפטר הרב החסיד הנז׳, ונצטערנו מאד על ענין זה ואמרנו כמה גדולים דברי חכמים וכו׳, והגם דאמרו דברי חלומות לא וכו׳ הרי כתב הרשב״ץ ז״ל בתשו׳ דיש לחוש מיהא וכו׳ עכ״ל. ונראה שבאותו פרק כשראה מעשה כזה מורינו הרב החסיד ז״ל עמד ותיקן תיקון זה וזה ענייננו:

יתקבצו עשרה אנשים יראי ה׳ כי כל בי עשרה שכינה שריא. ואם אפשר שיהיו ת״ח מה טוב ומה נעים. ויעמוד האיש הנושא את האלמנה עם העשרה אנשים אצל האלמנה וקרא עליה את הקריאה הזאת:

הִנְנִי עוֹמֵד לִפְנֵי קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, וְלִפְנֵי בֵּית דִּין הָעֶלְיוֹן וְהַתַּחְתּוֹן,

וְלִפְנֵי מוֹרַי וְרַבּוֹתַי, וְאוֹמֵר: יָדוּעַ וּמְפֹרָסָם כִּי כָּל

אִישׁ מַנִּיחַ בְּאִשְׁתּוֹ בְּבִיאָה רִאשׁוֹנָה רוּחָא, וְאוֹתוֹ הָרוּחָא נִשְׁאָר בְּגוּף הָאִשָּׁה לִהְיוֹת בִּנְיָן אָב לְכָל הַבָּנִים הַנּוֹלָדִים מִמֶּנָּה. וְהִנֵּה עַתָּה אֲנִי רוֹצֶה וְחָפֵץ לָקַחַת אֶת הָאִשָּׁה הַזֹּאת (שם האשה ושם אימה) לִי לְאִשָּׁה, וְיָרֵא אָנֹכִי לְנַפְשִׁי שֶׁלֹּא יַזִּיקֵנִי אוֹ יְקַטְרֵג עָמִי הַהוּא רוּחָא, שֶׁהִנִּיחַ (שם הנפטר ושם אימו) בְּגוּף הָאִשָּׁה הַזֹּאת (שם האשה ושם אימה). וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵינוֹ חָפֵץ בְּהַשְׁחָתַת עוֹלָם, וְאֵינוֹ חָפֵץ לְדַחוֹת נֶפֶשׁ מִפְּנֵי נֶפֶשׁ, כִּי אֱלֹהִים חַיִּים הוּא, מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים, וְאֵינוֹ חָפֵץ לְהַעֲנִישׁ לְאָדָם בְּסִפַּת חֲבֵרוֹ. כִּי כָּל שֶׁחֲבֵרוֹ נֶעֱנָשׁ עַל יָדוֹ, אֵין מַכְנִיסִין אוֹתוֹ בְּמִחִיצָתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כִּי הוּא אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵטִיב, כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא:

לָכֵן אֲנִי שׁוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ מִן קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, וּמִתּוֹרָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה, וּמִבֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה, וּמִבֵּית דִּין שֶׁל מַטָּה, וּמִמַּעֲלַתְכֶם, שֶׁתִּצְרְפוּ עִמָּכֶם קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, וּבֵית דִּין הָעֶלְיוֹן, וּבֵית דִּין הַתַּחְתּוֹן, וְתַסְכִּימוּ וְתִגְזְרוּ עַל הַהוּא רוּחָא שֶׁהִנִּיחַ (שם הנפטר ושם אימו) בְּגוּף הָאִשָּׁה הַזֹּאת (שם האשה ושם אימה), שֶׁיִּסְתַּלֵּק וְיֵצֵא מִגּוּף הָאִשָּׁה הַזֹּאת (שם האשה ושם אימה), וְיֵלֵךְ וְיִתְחַבֵּר עִם נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ בְּמָקוֹם הָרָאוּי לָהֶם, וְלֹא יִהְיֶה (שם הנפטר ושם אימו) שׁוּם רְשׁוּת וּשְׁלִיטָה עַל הָאִשָּׁה הַזֹּאת (שם האשה ושם אימה), וְיִסְתַּלֵּק כָּל רְשׁוּתוֹ וּשְׁלִיטָתוֹ מִמֶּנָּה, וְלֹא יִהְיֶה לוֹ עוֹד בָּהּ שׁוּם רְשׁוּת וּשְׁלִיטָה עַל הָאִשָּׁה הַזֹּאת כְּלָל בְּשׁוּם צַד וְאֹפֶן שֶׁבָּעוֹלָם. וְגַם בִּכְלַל הַגְּזֵרָה, שֶׁלֹּא יְקַטְרֵג עָמִי וְלֹא יַזִּיקֵנִי בְּשׁוּם נֵזֶק שֶׁבָּעוֹלָם, לֹא בְּגוּפִי, וְלֹא בְּנַפְשִׁי, רוּחִי וְנִשְׁמָתִי, וְלֹא בְּמָמוֹנִי, וְלֹא בִּבְנֵי. וְלֹא יִהְיֶה לוֹ עָמִי דִּין וּדְבָרִים לֹא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בָּעוֹלָם הַבָּא, וְלֹא יַגִּיעַ לִי בְּסִבָּתוֹ שׁוּם נֵזֶק וְאֹנֶס וְהֶפְסֵד בְּשׁוּם צַד וְאֹפֶן שֶׁבָּעוֹלָם. וּבִשְׂכַר זֹאת אֲנִי מִתְנַדֵּב מַתָּנַת יָדִי לִצְדָקָה (ויתן הצדקה תיכף) לִמְנוּחַת נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וּבְעַד הַהוּא רוּחָא שֶׁהִנִּיחַ

בְּאִשְׁתּוֹ לְהַעֲלוֹתוֹ וּלְחַבְּרוֹ עִם נַפְשׁוֹ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְלִפְדּוֹתָם
וּלְהַצִּילָם מִכָּל מִינֵי עֲנָשִׁים, וּלְהַעֲלוֹתָם לְמַעְלָה לְגַן עֵדֶן הָעֶלְיוֹן לְהִתְעַדֵּן
בַּאֲפַרְסְמוֹנָא דַכְיָא בְּעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם:

והשומעים יענו ויאמרו זה:

בְּצֵרוּף וּבִרְשׁוּת קְדֻשָּׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּהּ, וּבִרְשׁוּת בֵּית דִּין שֶׁל מַעְלָה, וּבִרְשׁוּת בֵּית דִּין שֶׁל מַטָּה, וּבִרְשׁוּת תּוֹרָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה וּבִרְשׁוּת סַנְהֶדְרִין גְּדוֹלָה, וּבִרְשׁוּת סַנְהֶדְרִין קְטַנָּה, וּבִרְשׁוּת הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, מַסְכִּימִים אֲנַחְנוּ וְגוֹזְרִים בְּכֹחַ תּוֹרָתֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה עַל אוֹתוֹ הָרוּחַ שֶׁהִבְיַח (שם הנפטר ושם אימו), נִשְׁמָתוֹ עֵדֶן, בְּגוּף הָאִשָּׁה הַזֹּאת (שם האשה ושם אימה), שֶׁיִּסְתַּלֵּק וְיֵצֵא מִגּוּפָהּ וְיֵלֵךְ וְיִתְחַבֵּר עִם נַפְשׁוֹ, רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, בְּמָקוֹם הָרָאוּי לָהֶם. וְיִסָּלֵק מִן הָאִשָּׁה הַזֹּאת (שם האשה ושם אימה) כָּל מִין רְשׁוּת וּשְׁלִיטָה שֶׁיֵּשׁ לוֹ עָלֶיהָ. וְלֹא יִשָּׁאֵר עוֹד ל(שם הנפטר ושם אימו) הַנִּזְכָּר, שׁוּם רְשׁוּת וּשְׁלִיטָה עַל הָאִשָּׁה (שם האשה ושם אימה) כְּלָל בְּשׁוּם צַד וְאֹפֶן שֶׁבָּעוֹלָם. וְגַם בִּכְלַל הַגְּזֵרָה הִיא עַל אוֹתוֹ הָרוּחַ שֶׁל (שם הנפטר ושם אימו), וְעַל נַפְשׁוֹ, רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָהֶם כֹּחַ וּרְשׁוּת לְהַזִּיקוֹ (שם החתן ושם אימו) הי״ו בְּשׁוּם נֵזֶק שֶׁבָּעוֹלָם, לֹא בְּגוּפוֹ, וְלֹא בְּנַפְשׁוֹ, רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ, וְלֹא בִּבְנָיו כְּשֶׁיִּהְיֶה לוֹ, וְלֹא בְּמָמוֹנוֹ, וְלֹא בְּכֹל אֲשֶׁר לוֹ. וְלֹא יַגִּיעַ (שם החתן ושם אימו) בְּסִבַּת אוֹתוֹ הָרוּחַ שֶׁל (שם הנפטר ושם אימו) שׁוּם נֵזֶק וְהֶפְסֵד וְשׁוּם עֹנֶשׁ בְּשׁוּם צַד וְאֹפֶן שֶׁבָּעוֹלָם. וְלֹא יִהְיֶה עִמּוֹ דִּין וּדְבָרִים, לֹא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא בָּעוֹלָם הַבָּא, אָמֵן נֶצַח סֶלָה וָעֶד: